

lige efter der har været sådan en tv-udsendelse; det kan vi jo være helt bombesikre på – har både ministeren og vores embedsmænd sagt: Tag den nu lige lidt med ro, lad os nu lige se, hvad det her drejer sig om. Og det skal de have ros for.

Det har så som regel vist sig, at det ikke var helt så grelt, som det lød. Men hvis man ikke havde lidt is i maven, er der ingen tvivl om, at så var alle borer og det hele lukket her i København, da man fandt det der med AMPA. Heldigvis tog man det lidt med ro, og nu ved vi jo alle sammen, eller det er i hvert fald meget sandsynligt, at det AMPA, man fandt, slet ikke kom fra Roundup, men fra de vaskemidler, vi bruger alt for meget af både til os selv og til at skrubbe fliser osv.

Når vi diskuterer plantebeskyttelsesmidler, er der en ting mere, som vi ikke må glemme. De er nemlig på en måde en Guds gave til befolkningen. De har virkelig sat fødevareremøgen op og derved reddet mange mennesker fra sultedøden. Det er ikke kun de midler, som bekæmper uønsket plantevækst, det er også dem mod insekter osv. Og det har også skånet mange ryge. Vi har alle sammen herinde en alder, så vi kan huske – det er en 20-30 år siden – at man gik og hakkede roer osv.

Det er altså sådan, at vi, når der nu er sådan en hetz på flere timer, også må prøve at tage de positive ting ind i debatten.

Jeg vil lige, selv om jeg næsten har sagt det hver eneste gang, vi har haft en debat om pesticider, nævne, at der står, at det ikke er forbudt at ryge tobak, og så gider jeg næsten ikke diskutere det her. Der dræbes hundredvis af mennesker på kloden hver eneste dag på grund af tobak, og det er der ingen der gør noget ved.

Derfor vil jeg slutte med at sige, at moderne pesticider rigtigt doseret og rigtigt brugt er et gode, og vi skal passe på ikke at hetze så meget mod det, at det bliver helt udfaset, for så senere at fortryde det. Det er klart, at det skal bruges med omtanke, og det mener jeg rent faktisk også at det bliver.

Og til dem, der har været inde på det private forbrug, kan vi sige: Bønderne og gartnerne skal på kursus for at måtte bruge det, og de har været på kursus for at lære at bruge det. Derimod kan vi ganske almindelige private gå ned i en hvilken som helst grønthandlerbutik og købe et par liter af det i en grøn vandkande og så ellers ud på græsplænen eller fliserne med det. Jeg synes nok, dér var noget, vi måske skulle kigge på, selv om det nok er korrekt, at det kun

er en eller to pct. af forbruget, som går til private, men det er lige meget, hvis det halve af det er overflødigt og går direkte i grundvandet, for så skal det væk.

(Kort bemærkning).

Lis Greibe (S):

Det kan godt være, at hr. Aage Brusgaard har nævnt det med tobakken i hver eneste pesticiddebat, men derved bliver det ikke mere rigtigt. Det er ganske vist farligt at ryge, men mennesket vælger det dog selv. Problemet her er, at det ikke er vores børnebørn, der vælger, at de vil have vand med pesticider. Det er os, som i dag skal træffe valget, og dér synes jeg, der er så kæmpe en forskel, at det ikke er sammenligneligt.

Så er der det om, at forbruget er nedsat. Det hører vi jo også så tit, og det er rigtigt, men der er jo også kommet minimidler, som gør, at selve mængden er mindre. Så det svarer næsten til, hvis vi går over til nydelsesmidlet, som nogen vil kalde alkohol, at sige: Jamen jeg har nedsat mit alkoholforbrug; nu drikker jeg kun et glas, hvor jeg før drak to. Men hvis det er sådan, at hvor man før havde f.eks. vermouth i de to glas, og man nu har vodka i det ene glas, man drikker, så kan det altid diskuteres, om man virkelig har nedsat sit alkoholforbrug. Det er lidt af den samme parallel, man kan drage til minimidlerne.

(Kort bemærkning).

Anni Svanholt (SF):

Hr. Aage Brusgaard startede jo med at undre sig såre over, at De Radikale var med i den fælles dagsorden, hvor også Fremskridtspartiet nu befinder sig. Så kunne jeg jo passende spørge hr. Aage Brusgaard om, hvorfor Fremskridtspartiet er med på den dagsorden.

Hvad forestiller Fremskridtspartiet sig med hensyn til det, der står om, at der skal nedsættes et udvalg med uafhængig sagkundskab? Betyder det, at der f.eks. overhovedet ikke kan være tale om, at kemiindustrien skal være repræsenteret i et sådant udvalg? Det kunne også være meget interessant at høre om hr. Aage Brusgaards forventninger til arbejdet, til den proces, der skal være, hvor lang tid det skal tage, og hvad Fremskridtspartiet egentlig forventer, der kan komme ud af udvalgsarbejdet.